

Аутор ових редова памти када је, септембра 1972. године положен камен темељац за Спортску дворану "Борик". Присуствовао је свечаности отварања овог здања, извјештавао је са финала Купа шампиона Борац – Фредериција, уживао у побједи Маријана Бенеша над Французом Коеном и његовој промоцији у шампиона Старог континента; памти много, много тога што је везано за "Борик", али не може да се сјети да ли се икада, под бетонски кров ове љепотице, у званичном такмичењу, слегло толико људи, као што се то збило 30. јануара 2001. године, на мечу осмине финала Купа Рајмонда Сапорте, између Борац Нектара и Керавноса, из Никозије (Кипар).

Као да се сва, баш сва спортска Бања Лука, те ноћи запутила ка попришту тог кошаркашког двомеча. У 19,15 часова (утакмица је почела у 20,30) "Борик" је већ био пун! Иако је вршен директан телевизијски пренос! Пред вратима дворане остало је, ко зна колико несрећника који нису, једноставно, имали гдје да се смјесте! Неки од њих, као колега Никола Крагуљ, са кћерком, схватио је да "игла нема гдје да падне", пожurio је кући, како не би пропустио пренос, када већ није могао све да прати и види у живо!

По старом, добром обичају, Велимир Гашић је у ватру прво бацио ову петорку: Вујасиновић, Кукић, Вулета, Гемаљевић, Ковачевић. Када је борба започела, започела је и та тутњава под сводовима "Борика" и, дакако, није престајала док рефлектори нису почели да се гасе.

Гости су први лопту пробацили кроз мрежицу, али је у 4. минуту било 9:4, па 10:6, а

Гемаљевић је у том фуриозном почетку брзо зарадио и другу личну грешку! Када су Кипрани, предвођен тројицом тамнопутих момака, у 6. минуту изједначили на 10:10, а у 7. минуту повели са 16:12 ("они" 10, а "ми" 2 поена!), страх је почео да се увлачи у кости, тмурне мисли ројиле су се у главама гледалаца. Срећом, брзо је било 16:16, да би тада наши представници начинили двије грубе, несхватљиве грешке (Ковачевић је приликом убацивања лопте у игру тај "предмет" поклонио гостима, а Гемаљевић се са лоптом вратио у поље одбране), што је ривалу и омогућило да поведе са 22:16. Но, наши се нису дали, а Саша Вујасиновић је, пред сам крај, кренуо у соло-продор, "положио" лопту, а сирена је означила крај прве четвртине, 21:22.

[REDACTED]

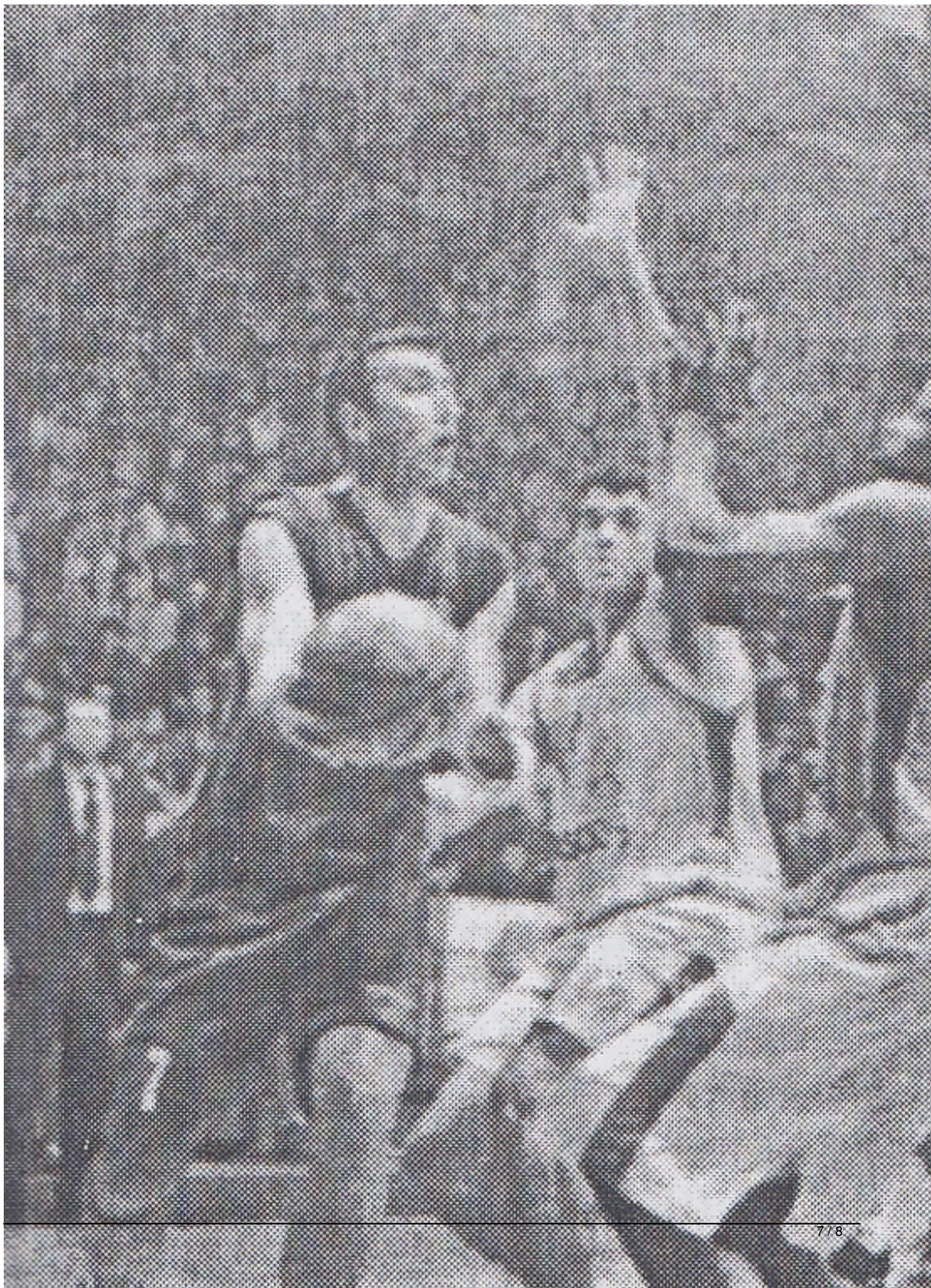

~~Борчев ВремеПлов: Застали пред рајским вратима~~

Redacted text block containing multiple lines of blacked-out information.